

אֲשֶׁתְּבָחַ, עַד דָּאַתְּעֵר סִפְרַת תֹּרֶה, בְּדַקָּא חַזִּי בְּעַלְמָא. וְנַפְשָׁא אָזְדַּעַ לְרוֹזָהָא, וְרוֹזָהָא לְגַשְׁמָתָה, וְגַשְׁמָתָה לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא. בְּדַיִן יְתִיב מַלְכָא בְּכְרִיסִּיאָ דָרְחָמִי, וְנַגִּיד מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא עַלְאָה, נַגִּיד דְּטַלָּא דְבָדּוֹלָהָא. וְמַטִּי לְרִישָׁא דְמַלְכָא, וְמַתְּבִרְכִּין אַבָּהוֹן. וְנַגִּיד הַהּוֹא טָלָא, לְאַינּוֹן דְמַיְכִין, וּבְדַיִן מַתְּחִבְרָנוֹ (נֵיא מַתְּבִרְכָּנוֹ) בְּלָהָג, וְחַיִם קְדִשָּׁא בְּרִיךְ הַזָּא עַל עַלְמָא.

וְתַּאֲגָּא, לֹא חַיִים קְדִשָּׁא בְּרִיךְ הַזָּא עַל עַלְמָא, עַד דְּאוֹרֶעֶת לְאַבָּהוֹן וּבְגִינִּיהוּ עַלְמָא אַתְּבִּרְכָּא. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאי הַכִּי הַזָּא, וְהָא אֲשֶׁר חַנָּא מַלְיָא בְּסִפְרָא דְשֶׁלְמָה מַלְכָא, הַהּוֹא עַלְאָה, דְקָרָא לֵיהֶן עִיטָּא דְחַכְמָתָא דְכָלָא.

וּרְבָּה הַמְנִינָא, הַכִּי גַּלְיִי וְאָמַר, דְהָא אֲחַזִּי לֵיהֶן דִּיתִיר עֲבָדָת רְחִיל, דְקִיעִימָא בְּפִרְשָׁת אָזְרָהִין,

---

לשון הקודש

---

ברוך הוא על העולם. ולא מִדְנָג, לא חַס בְּקָדוֹשׁ ברוך הוא על העולם עד שְׁמוֹדֵיעַ לְאָבוֹת, וּבְשִׁבְילָם לְקָדוֹשׁ-ברוך-הוא. אוֹ יוֹשֵׁב הַפְּלַךְ עַל כֶּסֶף רְחָמִים, וְשׁוֹפֵעַ מְהֻעַטִּיק תְּקָדוֹשׁ הַעֲלִיוֹן שְׁפֵעַ שֶׁל טֶל הַבְּדוּלָה, וְמַגִּיעַ לְרַאשְׁת הַמֶּלֶךְ, וּמַתְּבִרְכִּים הָאָבוֹת. וְשׁוֹפֵעַ אָתוֹן טֶל לְאֹתוֹם יִשְׁנִים, וְאֹנוֹ בְּלָם מַתְּחִבְרִים וּמַתְּבִרְכִּים). וְחַס תְּקָדוֹשׁ

**בְּכָל זֶמֶן דְּאַצְטְּרִיךְ עַלְמָא, מִכְלָהוּ. וְרוֹא דְמָלָה,**  
**אָרוֹן וּכְפֹרָת וּכְרוֹבִים בְּחַזְלָקָא דְבָנִימָן, דְאַתִּילִיד**  
**בְּאוֹרָחָא, וּשְׁכִינָתָא עַל פְּלָא:**

**וַיִּשְׂתַּחַוו יִשְׂרָאֵל עַל רָאשׁ הַמִּطְהָה, מִן רָאשׁ**  
**הַמִּטְהָה. דָא שְׁכִינָתָא.** אמר רבי שמואל,  
**חַם וּשְׁלּוּם. אֲלָא לְדִידִיה בְּרֻעַ וְסָגִיד.** (אלא) תא חוי,  
**מִטְהָה, דָא שְׁכִינָתָא.** דכתיב, (שיר השירים ۵) הגה מטהו  
**שְׁלַשְׁלָמָה.** רָאשׁ הַמִּטְהָה מִן הוּא. **דָא יִסּוּדָא**  
**דְעַלְמָא, דְהֹא רִישָׁא דְעַרְסָא קְדִישָׁא.** עַל רָאשׁ, **דָא**  
**יִשְׂרָאֵל, דְקָאִים עַל רָאשׁ הַמִּטְהָה.** בגניי בָּה, **יִשְׂרָאֵל**  
**לְדִידִיה קָא סָגִיד.**

**וְאֵי תִּמְאָה, הָא בְּהַזּוֹא זֶמֶן לֹא הָזָה מַרְעָה, דְהָא**  
**לְבָתָר בְּתִיב, נִיהִי אַחֲרֵי הַדָּבָרִים הָאֶלְהָה וַיֹּאמֶר**  
**לִיוֹסֵף הָגָה אֲבִיךְ חֹלֶה.** וּבְשֻׁעַתָּא דְסָגִיד, **לֹא** הָזָה

#### לשון הקודש

בפרקstaת דברים בכל ומון שְׁחוּלָם שְׁכִינָה, שבתוֹב (שיר ۵) הגה מטהו  
 צָרִיךְ, מַכְלָם, וִסּוֹד הַכְּבָר - אָרוֹן  
 וּכְפֹרָת בְּחַלְקָו שֶׁל בָּנִימָן, שְׁנוֹלֵד  
 בְּדָרָךְ, וּשְׁכִינָה עַל הַפְּלָל.  
 וַיִּשְׂתַּחַוו יִשְׂרָאֵל עַל רָאשׁ הַמִּטְהָה. מָה  
 וְהָרָאשׁ הַמִּטְהָה? זו הַשְּׁכִינָה. אמר רבי  
 שְׁמָעוֹן, חַם וְחַלְילָה, אֲלָא אֶלְיוֹ בְּרֻעַ  
 וְהַשְּׁתְּחָוָה. אֲלָא בָא רָאָה, מַטָּה זו

הַשְּׁתְּחָוָה, שְׁהָרִי אַחֲרֵיכְ בְּתוֹב וַיֹּהִי  
 הַיְהָ חֹלֶה, שְׁהָרִי אַחֲרֵיכְ בְּתוֹב וַיֹּהִי

חולה, ועל דיע דהא בההוא ומנא, סליק בדרכא עלאה קדישא ברסיה שלימתא, בגין בך סגיד לההוא רתיכא, ברסיה עלאה, שלימו דאלנא רברבא ותקיף, דאקרי על שמיה. ועל דא, וישתחו ישראל על ראש המטה, על ראש המטה ודאי, דהא אסתלק לאתריה ואתעטר בעטרוי מלכא קדישא:

**ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה, רבי חייא פתח ואמר,** (קהלת ז) **כל זה נסיתיב בחכמה אמרתי אהכמה וזהיא רחוקה ממי. הא תנינן, שלמה מלכא, ירידת סיהרא מפל סטורי, ובזומי קיימא בשלמותה, היהיא סיהרא דאתברכא מפלא, ובך בעא למייקם על נימוסי אוריתא. אמר, אמרתי אהכמה וגו.**

---



---

לשון הקודש

---



---

אחר הדברים האלה ויאמר לヨוסף הנגה אמר חולה, ובשעה שהשתחו לא היה חולה, ועל שידע שחררי באותו הום עלה לדרכה עלונה קרוisha בפסא שלם, משום בך השתחווה לאotta מרכבה, כסא עליוון, שלמות האילן הנדול והחוק שגקרה על שמו, ועל זה וישתחו ישראל על ראש המטה. ודאי על ראש המטה, שחררי עלה למקומו. והתעטר בעטרות המלך הקדוש.

**אמֶר** רבי יהודה, יעקב אמר, ושבתי עם אבורי ונשאתי ממצרים וקברתני בקברותם, פָּטוֹן תגינן, מאן דנפק נשמתיה ברשותא אחרא, (דף רכו ע"א) ונופא דיליה אתCKER בארעא קדישא, עליה בתיב, (ירמיה ב) ותבואו ותטמאו את הארץ ונחלתי שמם לتوزעה, יעקב אמר וקברתני בקבירותם, ונשמתיה נפקא ברשותא אחרא.

**אמֶר** רבי יהודה, שאני יעקב, דשכינתא הוות אחידת בית, ואתדקמת בית. הדא הוא דבתיב, (בראשית מז) ואני ארד עמד מצרים מה, לדיןרא עמד בגלוותא. ואני עלה גם עלה, לאוזווגא כי נשמהך, ולא אתCKER גופך בקברי אהתך. מי קא מיר, (אף על גב דכא) (נ"א דהא לא) נפקת נשמייה ברשותא אחרא. (נ"א ועל דא ואני עלה גם עלה בתיב).

### לשון הקודש

אמֶר רבי יהודה, יעקב אמר ושבתי עם אבורי ונשאתי ממצרים וקברתני שהשכינה היהתacha אחוותה בו ורבוקה בו. והוא שברוב (בראשית מז) ואני ארד עמד בקברותם. שם שנינו, מי שיצאה נשמה זו בשרות אחרת, ונופו נeker בארץ הקודש, כתוב עלייו (ירמיה ס) ואלך גם עלה – לוזן כי את נשמהך ותבואו ותטמאו את הארץ ונחלתי זה אומר? ואף על גב ש' (שהרי לא) יצאה נשמהך לتوزעה. יעקב אמר וקברתני בקברותם, ונשמהך יצא בשרותם, ונשמהך יצא בשרותם. גם עלה בתוב.

אחרת?!

**יוֹסֵף** יִשְׁתַּחֲוֵד יָדוֹ עַל עַיִּינִיהָ, יוֹסֵף וְדָאִי, דָהָא הוּא בּוֹכֶרֶת דְהַרְהֹרָא דְלַבָּא, בּוֹכֶרֶת דְטֻפָּה קְרָמָה הָותָה, בְּדָאַתְמָר. וּבְגַין דִּיבָע קְרָשָׁא בְּרִיךְ הוּא טְמִירָא דָא, אַתְבָשֶׁר לֵיה בְּיוֹסֵף, דָהָא כֹּל רְחִימָוֹתָא בֵּיה תְּלִיאָ.

יִשְׁתַּחֲוֵד יָדוֹ עַל עַיִּינִיהָ. מָאִי קָא מִיְרִי. אָמֵר רַבִּי יִסָּא, בְּגַין יִקְרָא דִיעָקָב, וְלֹא תְבִשֵּׁרָא דָהָא יוֹסֵף קְיִים, וַיִּשְׂתַבֵּחַ עַלְיהָ בְמִתְתָּהִיה. רַבִּי חִזְקִיָּה אָמֵר, מֶלֶת אָוְלִיפָנָא, וְדַחְילָנָא לְגַלְּאָה, וּבְעוּבָדִי עַלְמָא חַכְמָתָא אַשְׁתַבָּח. אַתָּא רַבִּי אָבָא, (ד"א ל"ג נִשְׁקִיה) בְּטָשׁ בֵּיה. אָמֵר, אִימָא מִילָה, וּזְעִינָה זִינָה. בְּיוֹמָיו דָרְבִּי שְׁמַעַן מְלִין אַתְגָּלִין.

**אָמֵר**, אָוְלִיפָנָא מִפְּרָקִין דָרְבִּי יִסָּא סְבָא, בְּגַמּוֹסִי עַלְמָא. בָּר נְשָׁה דְזַכְּרִי לְבָר בְּהָאִי עַלְמָא, לִיבָעִי

לשון הקודש

---

יוֹסֵף יִשְׁתַּחֲוֵד לוֹ שְׁהָרִי יוֹסֵף קִים וַיִּמְצָא אֲצָלוֹ שְׁהָרִי הוּא בְּבּוֹרֶשׁל הַרְהֹר הַלְּבָב, בְּכּוֹר שֶׁל טְפָה רַאשׁוֹנָה הִיה, בְּמוֹשָׁנְתָבָאָר, וּמְשֻׁוּם שִׁידָע קָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סְתָר וְהִ, הַתְבִשֵּׁר לוֹ בְּיוֹסֵף, שְׁהָרִי כֶּל אֲהַבְתָּו בּוֹ הִיאָתָה תְּלִיאָ.

יִשְׁתַּחֲוֵד יָדוֹ עַל עַיִּינִיהָ, מָה זֶה אָוֹמֵר? אָמֵר רַבִּי יִסָּא, בְּשִׁבְיל בְּבּוֹד יִעָקָב,

לייה לנגדא עפֶרא על עיניו כד אתקבר, ודא הוא יקְרָא דיליה, לאחזהה דעלמא אסתים מגיה, זה הוא יירית ליה לעלמא תהותוי.

בגין דעינוי דבר נש, חיוו דעלמא ביה אהזוי, וכל גוונין הבי אינן דאסקה. חזרא דביה, הוא ימא רבא אוקינום, דאסתר כל עלמא בכל סטרי. גוונא אחרא הויא יבשתא (ראקיפה), דאפיקו מיא, ויבשתא קאים בין מיא, הבי הויא גוונא בין מיא.

גוונא אחרא תליתאה, הויא במצוותא דביה, דא ירושלם, דהיא אמציאות דעלמא. גוונא רביעאה, הויא חיוו דכל עינא, ואקרי בת עין, דביהו בת עין, אהזוי פרצוף. וחיוו יקְרָא מכלא, דא ציון, דאייה נקודה אמציאות מכלא, דחוו דכל עלמא תפַן אהזוי. ותפַן שרייא שכינה, דהיא

---

לשון הקודש

---

הצדדים. גון אחר הויא הנפש ושמפקת שמוציאה מים, והיבשה עומדת בין המים, אך הוא חנוון בין המים.

גון אחר שלישי הויא באמצוע שלו, זו ירושלים, שהיא אמצוע העולם. גון רביעי הוא מראה של כל העין, ונקרא בת עין, שבאותו בת עין נרא הפרסופ, והמראה הנכבד מכל זו ציון, שהוא נקודה אמצוע של הפל, שמרתא אוקינום, שטקהף את כל העולם בכל

בחננות העולם, בן אדם שוכב לבן בעולם הזה, אריך לשים עפר על עיניו בשנקבר, וזה בבודו, להראות שהעולם נסתר ממנה, והוא יורש אותו בעולם תחתיו.

מושם שעיני האדם, מראה העולם נראה בהם, וכל הגנים בך הם שסביבו: הלבן שבו הוא חיים הנחל או קינום, שטקהף את כל העולם בכל

**שְׁפִירֹו** דכָלָא, וְחַיוּ דכָלָא, **יעִינָא** דָא הוּא יְרוּתָה עַלְמָא. וּבְגִינִי כֶה, הָא שְׁבֵיק לִיה, וְהָא נְטִיל לִיה, יִזְרִית לִיה.

אמֶר לִיה, שְׁפִיר קָאָמְרָת, אֲבָל מֶלֶה סְתִימָא אִידָהו יְתִיר, וּבְגִינִי עַלְמָא לֹא יִדְעַיָן, וְלֹא מְסֻתְבָּלָן, דָהָא בְשֻׁעַתָא דְבָר נֶש נְפִיק מַעַלְמָא. נְפִשָא דִילְיָה טְמִירָא עֲמִיה, וְעַד לֹא נְפִקָת, עִינָוי דְבָר נֶש חָמוֹ מָה דָחָמוֹ, בְמָה דָאָקִיםָנָא דְבָתִיב, (שמות לו) בַי לֹא יָרָאַנִי הָאָדָם וְחַי. בְחִיָּהוֹן לֹא חָמָאן, אֲבָל בְמִתְתָהָוָן חָמָאן.

יעִינָוי פְקִיחָו מִהָהוָא חַיוּ דָחָמָא, וְאַינָנוּ דְקִיְימָין עַלְיָה, בְעָא לְשֹׂואָה יִדָא עַל עִינָוי, וְלָאָסְתָמָא עִינָוי, בְגִינִוָה דָאָלִיפָנָא בְרֹזָא דְגַמּוּסִי עַלְמָא. דְבְשֻׁעַתָא דְאָשְׁתָאָרוּ עִינָוי פְקִיחָו, מִהָהוָא

---

לשון הקודש

---

כל הָעוֹלָם גְּרָאָה שָׁם, וְשָׁם שְׂוָרָה הַשְׁבִּינָה שְׁהִיא הַיְפִי שֶׁל הַבָּל וּמְרָאָה שֶׁל הַבָּל, וְהַעֲיָן הַזָּוּהָא יְרַשָת הָעוֹלָם. וְלֹבֶן זֶה עוֹזֵב אַוְתָה וְזֶה נֹזֶל אַוְתָה וּיְוֹרֶש אַוְתָה.

אמֶר לו, יְפָה אָמְרָת, אֲבָל דְבָר נְסִתָר יוֹתֵר הוּא, וּבְגִינִי הָעוֹלָם לֹא יוֹדָעִים וְלֹא מְסֻתְבָּלִים, שְׁהָרִי בְשֻׁעה שְׁבַן אָדָם יוֹצֵא מְהֻעוֹלָם, נְפִשָו נְסִתָּרָת עַמוֹ, וְעַד